

Amikor megkerestük [Puja Andrea](#) operaénekesnőt, rögtön elárulta, hogy csak ritkásan ér rá, hiszen három és fél éves Dorottya lánya diktálja az időbeosztását. Kilenc éve, tanulmányai befejezése óta él Budapesten, azóta körbejárta, és énekelte Európát.

Tudatosan készültél erre a pályára?

Pallóban végeztem énekszakot. Nem voltam elég jó zongorista, mert nem volt türelmem nyolc órát gyakorolni, így betettek énekesnek. Hozzáteszem egyáltalán nem bánom. Két hét alatt kiderült, hogy mi leszek, vagy legalábbis mit szeretnék csinálni: biztos voltam benne, hogy operában fogok énekelni.

Elsős korom óta a Pallóban jártam, így nem is tudtam elképzelni mást. A földrajz nagyon vonzott, s gondoltam, ha nem vesznek vissza kilencedikben a Pallóba, akkor valamit a földrajzzal kitalálok.

Nem tudom, hogy ez szerencse, vagy véletlen, de mindig jött valami olyan lépés, ami meghatározó volt. Kilencedikben például azt mondták, hogy kell egy rendes tanár, aki operaénekesnek készít fel, nem csak zenetanár.

Az akkori tanárom segített Kolozsvárra menni, felkészülni. Egyik kolléganőmmel együtt magánórákra jártunk egy operaénekeshez, közben néhány elméleti órát is kellett vennünk. Úgy hozta a sors, hogy nem jutottam be álmaim Kolozsvárjára, persze utólag már nem bánom. Így sikerült, de bekerültem az ország egyik legjobb ének tanárjához Nagyváradon, aki mai napig dolgozik.

A város annyira nem tetszett, mert nyilván a kollégáimhoz vágytam Kolozsvárra, de végül is megbékéltem a gondolattal, mert annál fontosabb nem volt, hogy jól menjen, forogjon a kerék. Azzal vigasztaltam magam, hogy nyugatabbra vagyok, közelebb vagyok valamihez.

Ez tényleg így van? Közelebb vagy mondjuk a lehetőséghez?

Jött egy részképzés, ami előbb jött be Váradra, ezzel kikerültem Magyarországra, s ott megint szerencsém volt. Az a tanár, aki ott befogadott, éppen valaki mást helyettesített. Pászthy Júlia volt, akit ismertem, láttam a fotóit könyvekben.

Bementem a terembe, és mondtam, hogy jöttem Temesi Mária növendékei közé. Erre azt a választ kaptam, hogy „én nem Temesi vagyok, mert ő két hónapig az operában énekel, de én helyettesítem”. Bemutakoztunk, és mondta, hogy Pászthy Júlia, én meg, hogy nem hiszem el.

Összebarátkoztunk és támogatta az előrejutásomat. Mindig azt mondta, hogy ott a helyem.

Egyetem alatt kétszer voltam részképzésen.

Várad után?

Sajnos nem jutottam be az opera stúdióba, amit nagyon javasoltak nekem. Mivel más nem volt, így maradt Kolozsvár és a mesteri képzés. Csak azért, hogy addig is teljen az idő. Ekkor már inkább csalódott voltam, hogy ott vagyok, habár korábban ezt szerettem volna. Egy év volt, három opera-produkcióban vettem részt, tehát tartalmas volt, ahhoz képest, hogy addig még nem is énekeltem a színpadon.

Hogy kerültél a magyar fővárosba?

Kétéves lett volna a mesteri, de továbbra is próbálkoztam a budapesti opera stúdióval. Harmadjára felvettek, és éppen abban az évben szűnt meg. Érdekes volt, felvettek pár énekest, hogy majd lesz velük valami. Megkérdezték tőlem, hogy van-e más munkám, mert ők azért, hogy énekelek, nem tudnak fizetni.

